

(המשך מעמוד 49)

הבדרים במצב הכלכלי, השתדלו לתנו הכל.

או בנתניה החל הרומאן שלה עם המוסיקה. היא היתה יושבת בכית ש' עות ומאזינה למוסיקה.

„אהבתי בעיקר שירים צרפתיים. הייתי שומעת שירים וכוכה מהם. כשאדית פיאף מתה, זה היה בשבילי יום-אבל. נורא רציתי גיטרה, אבל ההר רים לא הסכימו לקנות לי. היום אני חושבת שזה היה מפני שפשוט לא היה להם כסף, אבל אז הם לא אמרו את זה. „יום אחד הגיע מחוץ לארץ קרוב מישפחה והביא לי מתנה, גיטרה. איזה אושר! זו היתה גיטרה קטנה ואדומה. אמא הניחה אותה גבוה על הארון, ובכל פעם שרציתי לנגן הייתי צריכה לבקש ממנה רשות.

„למדתי לנגן לבדי. ראיתי איך מי נגנים נגנים וחיקיתי אותם. ככל ש' ניגנתי יותר, אהבתי את זה יותר. התי חלתי לנגן שעות, והגיטרה כבר ירדה מהארון והיתה מונחת אצלי.

„בעיני ההורים זה כמו בן לא מצא חן, הם רצו שתעסק בדברים רציניים יותר מאשר מוסיקה.

„בתיכון התחלתי לנגן בלהקות נור ער, ולקראת הגיוס נבחנתי והתקבלתי ללהקה של „פיקודי-הערום“. חורשיים היא היתה בלהקה, שבה היה חבר גם נתן דטנר.

„כשהגעתי ללהקה, הודיעו לנו ש' אנחנו הולכים להעלות מחזמר. הביאו את הכוראוגרף יענקל'ה קלוסקי, ש' התחיל ללמד אותנו צעדי-רקוד. הדי בר שהכי שנאתי בלהקות הצבאיות זה צעדי-הרקוד הטיפשיים של היילים שלא יודעים לרקוד. זה תמיד נראה בעיניי מגוכח. החלטתי שאני לא ארי קוד.

„כל פעם יענקל'ה היה שואל אותי נו, קורין, מה עם הצעדים, למדת אר תם? ואני הייתי עונה לו: לא.

„חורשיים לקח להם להבין שרק דנית לא אהיה, ועברתי לצוות הווי של הנדסה קרבית. הייתי שם עם יהודית רביץ ואבנר קנר.“

תינוק בוכה

היכרות עם יהודית רביץ נמיס
גרת הצבאית הפכה לחברות קורין בה עד עצם היום הזה. „השרות בצוות הווי היה נהדר, זו היתה תקופה נהדרת ופוריה. לקראת השיחרור רצו לפרק את הצוות, אנחנו תוכננו תוכנית חד' שה, והבטחנו למפקדים שבכובר נע' בוד כמו כל החיילים ובערב נעשה חזרות. הם הסכימו, בתנאי שאחתם

בהתנדבות חצי שנה נוספת לצבא. הס' כמתי.

„כשהגיע ערב-הבכורה, התאספו כל המכוברים והמוזמנים ואז, כמה דקות לפני תחילת ההופעה, התחיל אבנר להחליף צבעים. הוא הרגיש לא טוב ומייד הומינו אמבולנס שפינה אותו לביית-החולים.

„יהודית ואני עלינו לכימה, שרנו שני שירים וירדנו.

„למחרת קיבלתי טלפון, הודיעו לי שאני משובחת מהצבא.“

קורין עברה להתגורר בתל-אביב. מאז, צעד אחר צעד בדרך-החזרה, תוך קשיים רבים, החלה לבנות את מעמדה כאמנית יוצרת. זה התחיל ב' השתתפות במחזה-הרוק כושל, גיטרה להעלות עם גידעון כפן, אחר-כך עברה להלחנת שירים: אין לי ארץ אחרת, ר' חן הכורכר, מחר יהיה יום יפה, רשימה חלקית של להיטים שכתבה לזמרים אחרים.

„עד שהגעתי לצבא בכלל לא ידעתי שאפשר להלחין שירים מסיפרי משוררים. יהודית רביץ, שעשתה את זה המון סיפרה לי את הסוד הזה, ואני התנפלת על המציאה. התחלתי להל' חין המון.“

קורין שולפת ספר מצהיב של לאה גולדברג. שירים רבים בספר מסומנים בכתב-ידה. „אלה השירים שהלחנתי כולם עדיין במגירה, עוד לא הקלטתי אותם. אז הייתי עוברת על הספר הזה ומחפשת שירים שידברו אליי.“

קטע מאחד השירים המסומנים: „פי נסים מרעידים ברויף הסתווי / חריקת גלגלים / מרחקה / המולת חפזו רק אמי ואבי / יעמדו מנגדי בשתיקה...“

ולפתע פתאום אתגלש ממקומי, כינם וכיני חשיכה / אעצום את עיניי ואזכור פני אמי / עכשוי היא בוכה.“

גם בתקליט החדש שלה שרה קורין על נושא האמהות: „תינוק בוכה לאמא עייפה / תינוק חייך לאמא עצובה.“

„נורא מטריד אותי הנושא הזה של אמא וילדים. יש בזה המון המון כאב. תמיד אני חושבת כמה קשה להיות אמא. כמה קשה לשאת את התפקיד הזה, להסתיר רגשות ולחייך תמיד.“

„אני מסתכלת על אמא שלי, רווקא עכשוי, כשהיא מודקנת וזקוקה לי, אני כך לידה כי יש לי החיים שלי. זה כל כך כואב לי שאני לא יכולה לדבר על זה.“

„כן, בגלל זה אני גם לא מביאה ילד לעולם, בגלל הכאב שבאמהות. יש בי צד שנורא רוצה ילד, שרוצה להיות אמא. אבל אני פוחדת מזה. רוצה אבל פוחדת. חברות שלי שעברו לידה אמרות שזו חוויה ואושר עצומים. זה עושה חשק, אבל במחשבה עמוקה

זמרת אלאל

בנול הכאב שבאמהות!

יתר, יש בטיעון הזה משהו אגואיסטי. גם כזה שאומרים לי שילד טוב כדי למנוע כרירות בויקה — יש אנוכיות. „אני כל הזמן מרברת על העצב שב' הבאת ילד לעולם, אבל ברור שיש בזה גם המון אושר. אבל אולי אני מרחיקה את הצדדים החיוביים שבזה ככונה, כדי לתת לעצמי תירוץ שלא ללדת. אולי אני ככונה מחפשת צדדים שלי-ליים.“

„אני גם נורא מפחדת מלקיחת אחריות. כל החיים לוקחים אחריות על דברים קטנים, ופיתאום צריך לראוג לילד, עוד בן ארם שאני אחראית לו.“

ואז היא מוסיפה כצחוק: „אם יהיה לי ילד, אצטרך בטח לעבוד בחתונות, כדי לפרנס אותו.“

„הדבר הראשון שאני עושה אחרי שאני גומרת לכתוב שיר זה ללכת לישון. אני כליכך עייפה ורגגשת, שאי ני זקוקה לשינה.“

„אחר-כך אני משמיעה אותו לחב' רות. גליה ישי, חברה קרובה, באה אליי, ואני נותנת לה לשיר את השיר. אני רוצה לשמוע איך הוא נשמע כפי מיישאו אחר. היום אני מרגישה בשלה לכתוב גם טכסטים. יש בי המון דברים שרוצים לצאת החוצה.“

מאזינים

בירדן

הצלחה בארץ, גם כשמגיעים בים מנסים מזלם כחול. „לא אני, אף פעם לא חשבת על קריירה בחוץ“

לפני שמונה שנים חל אצל קורין השינוי הגדול בתרמית. היא גזזה את שיערה הארוך והפכה להיות פחות „מותק“ ויותר בוטה.

„אל תקרא לי מותק, זה מביא לי פריחה, זה עושה אותי לרג משוקלוד, היא שרה בתקליט הראשון שלה, ומאז דבקה בה התדמית של זמרת פמי ניסטית. „אנשים מושפעים משירים כמו שהם היו רוצים. הם מכינים מה שבא להם להבין.“

„האמת היא, שערך שלא אמרו לי שאני זמרת פמיניסטית, לא ידעתי מה זה פמיניזם. מה עומד מאחורי השיר הזה? שוקלוד באמת עושה לי פריחה, כשהייתי קטנה אכלתי המון שוקלוד, ומאז אני לא יכולה לראות עוד שוקי לוד.“

„אל תקרא לי מותק — זו קריאה של כל אשה, אני חושבת, לגברים שמעירים הערות וקוראים, מותק' בר חוב.“

„את השיער הארוך סיפרתי כי זה לא התאים לי לאופי. לקח לי זמן לקבל את האומץ לעשות את זה. נורא אהבתי לרכוב על אופנועים, ותמיד הייתי חר זרת מרכיבה עם שיער פרוע, מבולגן ומלא בקשרים. שנאתי ללכת למיספ' רה.“

„אני שונאת את ההשקעה הזו ב' צורה החיצונית, לא מסתדרת עם זה. בגלל זה אני גם לא מתאפרת, לא יר דעת איך מתאפרים. כשמיכל היימן צילמה את העטיפה לתקליט, היא ביקד שה ממני להתאפר. אני לא הסכמתי, אבל היא שיכנעה אותי.“

„התמונות יצאו מוצלחות, אבל הן לא מצאו חן בעיניי, ולא ידעתי למה. חודש הן היו אצלי, עד שלילה אחד הגיעה אליי חברה צלמת. הראיתי לה את התמונות ואמרתי לה שהן לא מוצ' אות חן בעיניי, ואני לא יודעת למה. היא אמרה לי: קורין, זה האיפור!“

„מייד התקשרתי למיכל הביתה — זה היה בשעה 12 בלילה — ביקשתי ממנה שתצלם אותי שוב באותן הפוזות, באותם הבגדים, רק בלי איפור.“

„גם בהופעות בטלוויזיה נורא לא אהבתי את עצמי עד שהבנתי שזה ה' איפור. היום גם בטלוויזיה אני מופיעה בלי איפור.“

מהשירים של קורין מתקבל הרושם שמדובר באדם מיוסר, כואב. „אני לא בן-יארם עצוב, אני בן-יארם מודאג — דואגת מהעתיד, נורא פוחדת. יש לי פחד ממילחמות, יש לי המון פחד מויק' נה.“

פעם הפחדים האלו היו יותר חזקים. היום חונכתי את עצמי לראוג פחות מהעתיד, ליהנות מהרגע ולהרחיק את הפחדים.“

א. בירמן את רפי

שרותי גביה ואבטחה בע"מ

- טיפול בשיקים ללא כיסוי בכל הארץ כולל במגזר הערבי
- גבייה וביצוע צווי מעצר וצווי עיקול ■ ביצוע פסקי דין ופינויים
- בלדרות לחו"ל ■ אבטחה מיוחדת ■ שומרי ראש

חולון, סוקולוב 13, טל' 03-854233, 5053181, 5053129

חיפה, החלוץ 27, טל' 04-641711, 666269

ירושלים, המלך גורג' 16/6, טל' 02-246842

ביפ"א-קול, טל' 02-224341, מנוי 6555, בירמן

נתניה, רמז 15, 053-619093

איתורית, טל' 03-7549111, מנוי 6444, רפי

בקרו ב יפתח סניפנו בבאר-שבע